

syn til Befolkningens Friluftsliv aabnes "Almenheden Adgang til at færdes i Naturen", omformedes som ovfr. angivet, i hvilken Henseende særlig kan anføres, at Ordene „mod fuld Erstatning“ samt Bemærkningen om Hensynet til „vedkommende Ejers eller Brugers berettigede og væsentlige Interesser“ indsattes i Landstinget, der ligeledes indsatte den under 1 c anførte Bestemmelse om Adgang til Skov og udyrkede Arealer i offentligt Eje. (De to sidste Ændringer foreslaaede af hele Udvalget, den første af Udvalget undtagen Lewinsky). — Bestemmelsen i sidste Punktum af Nr. 3 (ovfr) indsattes i Folketinget (efter Forslag af Udvalget undtagen Wulff). — Angaaende Færdselsretten paa Strandbredden indeholdt Lovforslaget samme Bestemmelse som Lovforslaget ifjor: at der til den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred skal være Adgang til Fods for alle og enhver, bortset fra saadanne Strækninger, der før den 1. Januar 1916 var inddragne under Havearealer eller under en paa Ejendommen drevne Erhvervsvirksomhed, at Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningsnævnet afsagt Kendelse er givet Ret hertil, at der paa den frie Strandbred ikke uden Fredningsnævnets eller Overfredningsnævnets Tilladelse maa iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel, og at Eneraadighed over den til en Ejendom hørende Strandbred skal, naar dette skønnes nødvendigt for en paa Ejendommen drevne Erhvervsvirksomhed, eller naar det efter de stedlige Forhold maa antages, at Almenheden ikke har Interesse i at have Adgang til Strandbredden, ved Kendelse af Fredningsnævnet tilstaas Ejeren eller Brugeren af Ejendommen i det Omfang og for saa langt Aaremaal, som Fredningsnævnet skønner det nødvendigt for den paa Ejendommen drevne Erhvervsvirksomhed eller hensigtsmæssigt under Hensyn til Almenhedens Interesse i at erholde Adgang til Strandbredden. Affattelsen heraf ændredes i Folketinget (efter Forslag af Udvalget undtagen Wulff), i Hovedsagen saaledes, at den sidstnævnte Bestemmelse bortfaldt, medens den førstnævnte Regel kom til at lyde saaledes: Til den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred er der i Almindelighed Adgang til Fods for alle og enhver. Forekommer der Hindringer for denne Færdsel, kan Krav om saadanne Hindrings Fjernelse rejses af en Kommunalbestyrelse, Naturfredningsforening eller andre Foreninger med lignende Formaal, der i saa Fald indgiver Begæring derom til Fredningsnævnets Formand. Rejses saadant Krav, skal Sagen desangaaende af Nævnet fremmes overensstemmende med Lovens Regler. Den Affattelse, Bestemmelsen fik i Loven, skyldes Landstinget (foreslaaet af Udvalget). — Ligeledes indsatte Landstinget (efter Forslag af Udvalget) Bestemmelserne